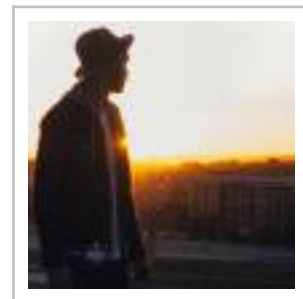

Proč posílat mládež na biblickou školu? Část I.

Biblická škola | 24.5.2017 @ 16.30

Tento příspěvek bude mít dvě části. Adresuji jej hlavně pastorům a kazatelům letničních a evangelikálních sborů v České republice a na Slovensku. Shrnuji v něm, proč si myslím, že by měli vedoucí duchovní pracovníci směřovat mladé na biblickou školu v Kolíně.

Na vysokou nebo na biblickou?

Nejnebezpečnějším konkurentem biblické školy v Kolíně (tj. VOŠMT + Global University + CŽV Ezdráš) vůbec nejsou semináře a teologické fakulty jiných církví, ale vysoké školy, kam čerství maturanti odcházejí hned po maturitě. Mládeže v českých a slovenských sborech nejsou slabé. Jsou více než silné na to, aby jen zlomek každoročních maturantů vyplnil kapacitu našeho programu denního vzdělávání (ta je asi 10 lidí na jeden ročník). A přesto k nám nepřichází ani malý zlomek všech maturantů z AC a nepřichází k nám ani lidé, kteří aspirují na duchovní službu. Ohromným paradoxem pro nás je, že i když občas zaslechneme výtku vůči tomu či onomu aspektu studia na naší škole, aspiranti na posty vedoucích chval, vedoucích mládeže nebo na misijní práci, neodcházejí po maturitě na jiná teologická učiliště, kde se to tedy podle nich dělá lépe, ale jdou na normální světské vysoké školy studovat běžné obory. Ti uvědomilejší se k nám přihlásí alespoň na kombinované studium, ale jejich studijní úmrtnost je tak vysoká, že je o tom těžko jen hovořit. Ó kéž by šli alespoň na nějakou „normální“ teologickou fakultu! Kéž by šli ke „konkurenci“! Pak bychom si mohli říci: „Nyní jsme prohráli, musíme se více snažit, abychom se na konkurenci dotáhli“. Jenže tak to není a aspiranti na duchovní službu jednoduše nejeví o studium teologie, byť se silně misionálním důrazem, přílišný zájem.

V okolních kruzích se navíc proslechlo, že „na biblickou do Kolína se dostane každý“.

A vskutku, vzhledem k dlouhodobému nedostatku uchazečů si nemůžeme vybírat. Nesčetněkrát se nám proto stává, že v očích maturantů figurujeme jako pojistka v případě, že se nedostanou na vysokou. Když maturant neudělá přijímačky na VŠ, náhle jej „osvítí“ a on „prožije“ že by tedy věnoval nějaký čas božím věcem. (Jinak by totiž musel na pracák.) Je samozřejmé, že v některých případech jde o autentická rozhodnutí a já nejsem hotov rozsuzovat upřímnost jednotlivců. Z tohoto fenoménu však vyplývá zjištění, že biblická škola je pro mnoho mladých jakási poslední pojistka, kam s těžkým srdcem půjdou, když vše ostatní selže. Jakoby neexistoval jiný důvod proč jít na biblickou než ten, že jinak by dotyčný musel nastoupit do normálního zaměstnání. Existuje však? Proč mládeži, která se rozhoduje kam dál po maturitě, doporučit biblickou školu byť jen na jeden rok? Několik důvodů, které se týkají zvláště aspirantů na

duchovní službu, uvedu ve druhé části článku. S vysokoškolským studiem se však vypořádám přednostně.

Ukotví se v artikulované víře

Pro USA existuje řada průzkumů, podle nichž na světských vysokých školách dochází k brutálnímu odlivu mládeže z církví. Vizte například nedávný a velmi užitečný [přehled průzkumu na Cold-Case Christianity](#). Některé statistiky jsou vsutku děsivé. Dayton A. Kingsriter například v [průzkumu zpracovaném pro potřeby Assemblies of God](#) uvádí, že 50–66,7% mládeže z AoG, která po střední škole nastoupí na sekulární univerzitu, se do čtyř let vzdá své víry. Kingsriter proto doporučuje posílat středoškoláky na univerzity zřizované přímo AoG, kde je takovéto nebezpečí daleko nižší, protože na univerzitách AoG, byť by student studoval jiný obor než teologii, se dbá o prostředí vstřícné pro budování víry a rozvoj křesťanských ctností.

Řada dalších výzkumů, jejichž sumáře naleznete na výše uvedené stránce, říká, že dramatickým faktorem při odlivu mladých věřících je i to, že jsou ve své víře velmi nezběhlí. Christian Smith například v knize [Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers \(2005\)](#) na straně 199 (ebook) uvádí, že

de facto dominantním náboženstvím u současných náctiletých ve Spojených státech je „moralistický terapeutický deismus“. Vyznání víry tohoto náboženství, které jaksí vyšlo z našich rozhovorů, zní následovně:

1. Existuje Bůh, který stvořil svět, řídí ho a dohlíží na pozemský život člověka.
2. Bůh chce, aby byli všichni lidé hodní, milí a féroví k sobě navzájem, jak to učí Bible a většina ostatních náboženství.
3. Hlavní životní cíl je být šťastný a se sebou spokojený.
4. Bůh nemusí být nějak zvláště zapojen do života jednotlivce, pokud ho není potřeba k vyřešení nějakého problému.
5. Dobří lidé jdou po smrti do nebe.

Nakolik je mi známo, v českém prostředí na vysokých školách dosud nebyla zcela zavedena ona neomarxistická progresivně liberální atmosféra, jaké musí čelit křesťanští studenti na velkých univerzitách v USA, byť už teď je zřejmé, že podporu zde spíše než vyznávající křesťan dostane anarchistický chuligán nebo LGBT aktivista. Nakolik je mi však známo, výše zmíněný Moralistický terapeutický deismus je docela výstižný i jako popis víry řady evangelikálních a letničních mládežníků. Hlavní problém zde není heterodoxní povaha toho, čemu mladí ve skutečnosti věří, jako spíše to, že oni ničemu až tak moc konkrétně nevěří. Nenechte se mýlit bratři, zápal není vyznání víry. Je mnoho namotivovaných a silně aktivních mládežníků, ba mnoho takových vedoucích, kteří vůbec neví, co říká letniční doktrína o Duchu svatém. Budou vám nadšeně vykládat o svých duchovních zážitcích, ale nebudou nic vědět o tom, co je to následná zkušenost. Budou hovořit o víře a evangelizaci, ale bude to pro ně spíš nábor do kroužku náboženství než pokus o reprezentaci Krista. Ó kéž by mnozí mládežníci byli alespoň

branhamisté nebo hyperkalvinisté. Pak by bylo možné se od něčeho odrazit!

To, že mladí lidé neví, čemu přesně věří, je dáno povahou vzdělávání v dnešních církvích. Mladí jsou zváni na neformální akce, kde se probírají praktické problémy křesťanského života, ne články víry. Často to ani jinak dělat nelze. Právě od toho je zde však biblická škola, aby alespoň těm, kdo aspirují na duchovní službu, ale snad i mnohým dalším, poskytla nástroje k lepší artikulaci víry, kterou žijeme a zvěstujeme. Když se student lépe ukotví v tom, čemu věří, když vybědne z moralistického terapeutického deismu, může pokračovat dalším studiem s větší jistotou.

Je nepochybné, že potřebujeme křesťanské právníky a inženýry. Je také zřejmé, že pro mnohé bude absolvování vysoké školy nutné pro budoucí obživu. Přesto však chci apelovat na prozíravost a rozvahu při plánování budoucnosti u mladých maturantů z evangelikálních mládeží. Je moudré schvalovat mladým věřícím a kór aspirantům na duchovní službu odchod na koleje velkých univerzit? Je to nezbytné? Biblická škola v Kolíně jim nabízí jednoletý studijní program, který jim dá základní orientaci v biblistice a teologii a poskytne jim také prostor a čas nadechnout se po hektickém maturitním období, ukotvit se ve víře a lépe zvážit možnosti dalšího studia a služby. Po absolvování programu může dotyčný pokračovat na vysokou, jak to také řada naši absolventů činí.

Ve druhé části článku uvedu několik důvodů, proč by měl každý, kdo se zapojuje do služby v evangelikálních a letničních sborech, biblickou školu absolvovat.

<http://selah.diet/biblicka-skola/pro-pastory-proc-posilat-mladez-na-biblickou-skolu/>